

[Statsministeren.]

styreudvalg, og forhandlingsoplægget, der i øvrigt har form af en delbetænkning af 13. februar 1975, fastslår, at rigsfællesskabet skal opretholdes, og går ind for, at visse sagsområder henlægges til Grønlands landsråd som særanliggende. De øvrige områder, deriblandt forsvaret og udenrigspolitiske forhold, skal ifølge forhandlingsoplægget være fællesanliggende og dermed fortsat henhøre under den danske stat.

Der er derfor ikke ved mine udtalelser i USA rokket ved det indhold, som man hidtil også fra grønlandsk side har lagt i begrebet hjemmestyre.

Steen Folke (VS):

Jeg kender godt kommissoriet for hjemmestyrekommissionen, og det, jeg vil lægge op til at debattere, er ikke det mere vidtrækkende principielle spørgsmål, om der skulle være mulighed for Grønland for at få en egentlig selvstændighed eller, om man vil, en egentlig løsrivelse fra Danmark. Jeg er klar over, at det er en mulighed, der ikke indgår i det kommissorium, som er fastlagt for hjemmestyrekommissionens arbejde. Det kan jeg have min mening om, men det er sådan set ikke det, sagen drejer sig om.

Det er et spørgsmål om, hvorvidt tilstedeværelsen af udenlandske baser på Grønlands territorium slet og ret kan siges at være et udenrigspolitisk anliggende. Jeg mener, det er meget illustrerende for rækkevidden af et hjemmestyre, hvis man virkelig siger: det er ikke jer selv, der kan bestemme, om der skal ligge udenlandske baser på jeres eget territorium. Jeg ved ikke — det kunne jeg spørge om — hvad statsministeren ville sige til, at det var andre, der skulle bestemme, om der skulle ligge baser her i Danmark, det være sig Sovjetunionens eller USAs for den sags skyld. Selv om de skulle have Danmark med på råd, ville vi nok betakke os for at få det bestemt udefra. Jeg er sikker på, at grønlænderne også vil foretrække selv at bestemme, om der skal ligge baser på grønlandsk territorium, og jeg vil spørge statsministeren, om ikke den fortolkning af base-spørgsmålet som slet og ret et udenrigspolitisk eller et forsvarspolitisk anliggende, som noget, der altså ikke har at gøre med hjemmestyresagen, i hvert fald er diskutabel.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg er glad for, at hr. Steen Folke giver udtryk for, at han åbenbart fuldt og helt kender det kommissorium, der er fastlagt for Grønlandskommissionen. Hr. Steen Folke siger, at det, han ønsker, er en debat, men her er der altså tale om et konkret spørgsmål vedrørende en konkret sag, og jeg må altså gentage, at når jeg har fået stillet spørgsmålet i USA, har jeg netop svaret med henblik på den særlige kommission, der er nedsat om hjemmestyre i Grønland, det er på det grundlag, jeg har svaret, og det er også det grundlag, jeg svarer på nu: der er ikke lagt op til nogen som helst ændring i forhold til rigsfællesskabet.

Arentoft (FP):

Både statsministeren og hr. Steen Folke har kun brugt udtrykket baser og udenlandske baser. Så vidt jeg har forstået arbejdet i hjemmestyrekommissionen, er der tale om — selv om der kommer hjemmestyre på Grønland — rigsfællesskab, og de områder, der er tale om på Grønland, er de såkaldte forsvarsområder, som er oprettet i henhold til traktaten mellem Danmark og USA fra 1951. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren: er det ikke mere korrekt at tale om forsvarsområder fremfor baser? Jeg er i øvrigt helt enig i statsministerens udtalelse til præsident Ford under besøget i Amerika.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Tange (FP) til statsministeren:

„Hvad agter statsministeren at foretage sig i anledning af, at fiskeriministeren den 29. august 1975 udstedte bekendtgørelse om fredning af sild i Nordsøen og Skagerrak uden at have hjemmel hertil i lov om saltvandsfiskeri?“

(Spm. nr. 225).

Skriftlig begrundelse.

Det bør ikke kunne accepteres, at fiskeriministeren lovgiver uden om folketinget, hvilket i realiteten er sket ved den udstedte bekendtgørelse. Bekendtgørelsen har ført fiskerne bag lyset og har bevirket, at de i november og december 1975 undlod at fiske i Nordsøen og Skagerrak i den tro, at det var ulovligt.